

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מב.

עין משפט נר מצוה

פב א מיי פ"ד מהל' שאלה ופקדון הל' ו
 סמנ עשין פח טו"ש"ע ח"מ
 סי' רלא סעי' כ:
 פג ב מיי שם הל' ח
 טו"ש"ע שם סעי' כא:
 פד ג מיי שם הל' ו
 טו"ש"ע שם סעי' כ:
 פה ד ה מיי פ"י מהל' גרנות הל' ככ סמנ
 עשין כו טו"ש"ע א"ח סי'
 רל סעי' ג ורכ אלפס
 טו"ש"ע פ"ט דף ממ'
 פו ו מיי פ"ד מהל' גרנות הל' ד
 שאלה ופקדון ח"מ
 סמנ עשין פח טו"ש"ע ח"מ
 סי' רלא סעי' טו ורכ
 אלפס כהן ועוד לעיל
 בפ"ק דף קפ"ג:
 פז ז ה מיי שם הל' ו
 עשין כהשגות
 ובמ"מ טו"ש"ע שם סעי'
 טו:
 פח י מיי שם הל' ד
 טו"ש"ע שם סעי'
 טו:
 פט כ מיי פ"ג מהל' חמץ הל' יא סמנ
 עשין לו טו"ש"ע א"ח סי'
 חלג סעי' ח:
 צ ל מיי פ"ד מהל' שאלה
 ופקדון הל' ד סמנ
 עשין פח טו"ש"ע ח"מ סי'
 רלא סעי' טו:
 צא ז מיי שם הל' ו
 טו"ש"ע שם סעי' ו:
 צב ז מיי שם הל' ו
 טו"ש"ע שם סעי' ו:
 צג ט מיי שם הל' ח
 טו"ש"ע שם סעי' ג:

תורה אור השלם
 1 ונתתה בפקדו וצרת
 הדבוק בידך והלכת אל
 הדבוק אשר יבחר
 אלהיך בה:
 דברים יב כה
 2 וצו יי אהרן את הברכה
 און המפקיד וכל משלח
 יד וברך בארץ אשר י
 אלהיך נתן לך:
 דברים כח כ

לעני רש"י
 פריש"ן. פסע.
 אשק"א [אישקרי"ן].
 ארגו, חביה קטנה.

מוסף רש"י
 בדבר הסמוי מן העיק.
 שאינו יודע הסכס (תענית
 ח). כספיים של פקדון
 אין להם שמירה אלא
 בקרקע. ואם לא נתן
 בקרקע ואבדו, פשיעה היא
 אללו ומיי, דשומר תנס חייב
 בפשיעה (פריה"ט א.).
 משום ריחא. שהלכ
 מריתו ומתנתו ומנואלו
 (שם).

אמר שמואל כספיים אין להם שמירה בו. לריך עיון אם שומרם
 בקרקע (ב) ונגנבו משם אם שומר שכן חייב וצפרק הכונס
 (ב"ק דף נז. וס' ד"ה גנון) משמע דחייב דפרין אביי לרב יוסף
 והאמר ר' יוחנן הטוען טענת גנב צדיקה משלם תשלומי כפל
 ואי שומר אצידה שומר שכן הוא
 קרנא בעי לשלומי ומאי פריך דלוקמא
 בטוען שנגנבה צאונס גנון שהעמיק
 בקרקע ק' אמות או שתקפתו שניה
 או חולי אלמנא מלי גניבה לא הויה
 אונס אלא לטטיס מזויין וכן צמר
 הכי דמייתי לא אי אמרת צשומר
 חנס שכן משלם כפל ואי לטטיס
 מזויין גנב הויה שומר שכן נמי משלם
 כפל משמע דמשום גניבה לא מפטר
 שומר שכן אם לא צטענת גניבת
 ליסטיין מזויין ומיהו איהו צניע אמנא
 דה"מ למימר וליטעמיך דבלאו הכי
 נמי מלי למימר וליטעמיך אפי' גולן
 הויה תמנא שומר שכן משלם כפל
 בצעלים וש להציא ראייה מפ' השולח
 (לקמן דף נה. וס' דכי יליף גניבה
 ואצידה צשולא משומר שכן פריך מה
 לשומר שכן שכן משלם כפל צטענת
 ליסטיין מזויין ומשני אי צניע אמנא
 גולן הויה משמע שאין שום גניבה
 שיפטור זה שומר שכן אך תמהון
 גדול הויה למה לא יהא אונס אם
 העמיק בקרקע ק' אמות דמאי ה"ל
 תו למיעבד או אם תקפתו שניה
 או חולי גדול ואיך יתכן ששום גניבה
 לא נמנא שמהא אונס גנון כלטיין
 מזויין ולרבה אית ליה צמון הפועלים
 (לקמן דף נה. דאי על צעידנא דעיילי
 אינשי פטור אי"כ תמנא גניבת אונס
 צשומר שכן ומיהו יש לדחות דרבה
 יסבור כאידך שיניאל דקרנא עדף
 כרז יוסף צהכונס (ב"ק דף נז) ומ"מ
 אין סברא כלל שלל נמנא גניבת
 אונס שיפטור זה שומר שכן ואין
 למתן דהואיל ומידי רחמנא שומר
 שכן צגניבה אע"פ שהיא קרובה
 לאונס כדאמר צהשולא (לקמן דף נד)
 חייב אף צכל גניבת אונס דהא
 צליסטיין מזויין הויה פטור אע"ג
 דגנב הויה לרב יוסף א"כ מאי משני
 צהשולא (דף נה) לטטיין מזויין
 גולן הויה אכתי איכא למיפרך נה
 לשומר שכן שכן משלם כפל צטענת
 גניבת אונס תאמר צשולא דכי יליף
 שקייז צגניבה ואצידה לא ישלם
 כפל אפילו צטענת גניבת אונס
 דמסתמא הויה חייב קין צכל אונסין
 דכעני זה פריך פ"ק דמנחות (דף
 ה) גזי הלחן להוילא הטרפה וצפרק
 שור שנגב ד' וס' (ב"ק דף מ: מ) גזי שור
 האלכטדין מהו לגזי מוצח ונראה
 דכיון דלתי שולא מק"ו דשומר שכן
 אין למייצו צגניבת אונס צקין ודיו
 לצח מן הדין להיות כדדון דשומר שכן
 פטור מגניבת אונס אף שולא כן
 וא"ת וגניבת אונס צשולא לפי האמת

מתני' לרין. צסודרו והפשיטין לאחוריו: גמ' מאי הוה ליה
 למיעבד. הרי צרכין: מזוי צידו. לא יפקידנו לאחריים צמקוס אמר
 שאם תודמן לו סחורה לשכר יהא מזומן לו: סהם ידו. להיות
 מזומן לו לצורך ריות הצא פתאום: אין צפרק. שמתצרך ורבה
 מאליו פריש"ן צלע"ז: צאסמין. דריש
 ליה לשון דבר הסמוי מן העין: שאין
 העין שולטת בו. שנאמר צאסמין לשון
 גנוים: אין להם שמירה בו. דלס
 לא שמתן ונגנבו פשיעה היא: ואם
 צורבא מרצנן הויה. המפקיד הויה
 חרד על מלות הצדלה על הכוס אמר
 השומר דלמא מיצעי ליה זוי לצדלתא
 להכי לא קצרינהו ופטור: גשואי.
 מגשטין צקרקע צשפודין של צדול
 להכי מקוס צמתחיו חלל: צשמי
 קורה. צגג צמתחיו: פרומא. שוכי
 התקרה: צניי צאורי. צין שורות
 הצנין צכותל: טפוחאי. מטפחים
 צכותל לידע אם יש שם חלל: או
 טפוחא סמון בו. וכוון צכותל:
 הרי הויה כמבוער. ואין לריך לצערו
 דאין כאן עוד כל יראה: הנה מאי.
 לענין שמירת כספיים: משום ריחא.
 שהכלב מריח ומחפש אחריו והרי
 הויה מנואלו ונראה: מסיכרא. שם
 מקוס: לריפא דאורינני. צית קטן
 עגול כמין כובע שעושין ליידי עופות
 לארוב: דאורינני. של ערבה היה:
 אע"ג דלענין גנבי נטירותא היא.
 אפי' צלא קצורה שאין גנבים הולכין
 שם לגנבו שאין מזומן מאי שם:
 סחלתו צפשיעה. שמה תפול שם
 דליקה ונמנא פשע שלל קצין: וסופו
 צאונס. שהרי נגנבו וגניבה לשומר
 חנס אונס הויה: אשלתניהו. מקרן
 לאמו: קרעניסא. ארגו אשקרי"א
 צלע"ז: נימא ליה לדידיה ויטן
 שלס. דשומר שסמר לשומר חייב:
 כל

מרצנן הויה סבר דלמא מיבעי ליה זוי לאבדלתא והאידינא דשכיחי
 גשואי אין להן שמירה אלא בשמי קורה והאידינא דשכיחי פרומאי אין להם
 שמירה אלא ביני אורבי אמר רבא ומודה שמואל בכותל (א) נמו בין הקרנות
 והאידינא דשכיחי טפוחאי אין להן שמירה אלא בטפח הסמוך לקרקע או
 בטפח הסמוך לשמי קורה א"ל רב רבא אחא בריה דרב יוסף לרב אשי התם תנן
 ח"המין שנפלה עליו מפולת הרי הוא כמבוער רשב"ג אמר כל שאין הכלב
 יכול לחפש אחריו ותנא כמה חפישת הכלב ג' טפחים הכא מאי מי בעינן
 שלשה טפחים או לא אמר ליה התם משום ריחא בעינן ג' טפחים הכא
 משום איכסויי מעינא לא בעינן ג' טפחים וכמה אמר רפרם מסיכרא (ב) טפח
 ההוא גברא דאפקיד זוי גבי חברה אותבינהו בצריפא דאורבני אינגוב אמר
 רב יוסף אע"ג דלענין גנבי נטירותא היא לענין גורא פשיעותא היא הויה
 פשיעותא היא לענין גנבי נטירותא היא ותחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור
 והילכתא תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב ההוא גברא דאפקיד זוי
 גבי חברה א"ל הב לי זוזאי א"ל לא ידענא היכא אותבינהו אתא לקמיה
 דרבא א"ל צכל לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים ההוא גברא
 דאפקיד זוי גבי חברה אשלתניהו לאימיה ואותבינהו בקרמליתא ואינגוב
 אמר רבא היכי גדיינו דיינו להאי דינא נימא ליה לדידיה זיל שלים אמר

(א) לעיל ל. (ב) ועין צשמי
 לו. משמע דלי"ג או אלא
 מקרן. (ג) הרי"ף והל"ש
 גרין או נעל ס' (ד) תענית
 ח. (ה) נפסחים א. (ו)
 (ז) רש"י מ"י. (ח) פסחים
 לא. (ט) נטע"ז. (י) לעיל לו:
 ושי"ג. (יא) לעיל לה.
 (יב) נדל"י נפסחים ח. וע"ש
 צמוס ד"ה האלא. (יג) וע"ש
 העיב מו' קידושין נה. ד"ה
 ציע"ל.

הגהות הב"ח
 (א) תוס' ד"ה אמר וכו'
 שסמר צקרקע מאת אמה
 ונגנבו משם:

גליון הש"ס
 תוס' ד"ה אמר וכו'
 דבעין זה פריך פ"ק
 דמנחות. עין ימות דף מ'
 ע"ב תוס' ד"ה רב אמר:

רבינו חננאל
 בתורתך המפקיד מעות
 אצל חברו צרון והפשיטין
 לאחוריו מסרן לבניו
 הקטנים נעל בפניהן שלא
 כראוי חייב שלא שימר
 כדרך השומרים ואם שימר
 כדרך השומרים פטור.
 צרון והפשיטין לאחוריו
 חייב כדרי יצחק דאמר
 כתיב וצרת הסכס בידך
 אפי' שהוא צרון של
 בידך. אמר שמואל כספין
 אין להן שמירה אלא
 בקרקע ובערב שבת לא
 אטרחוה רבנן. ואשקריא
 משום איכסוי מעינא
 הילכך בטפח סגי ליה.
 והשתא דשכיחי פשעי
 פ"י שמשטיין בקרקע
 ומגלין הטמנות אין
 לה שמירה אלא בשמי
 קורה. פ"י פרומא מלשון
 גבריו יהיו פרומים.
 טיט שנותן הבנאי בין
 ארחה לארחה בערבי
 הכותל קריא בני אורבי.
 כדגרסי בגמ' דהשופטין
 כותל כפייס ד' טפחים
 ארזי כמאן שבהוה טפח
 ומחצה שיעור חצי לבנה
 וארזי כמאן כנגרו היה
 ג' טפחים כמאן טפח
 בין שני ארזיין מללאו
 באכסוי קטנים וטיט
 ונקרא בני אורבי. פ"י
 טפוחאי שמשטיין בטפח
 שלוח ומינישין אש
 ככותל כספין או זולתן:
 ההוא דאפקיד זוי גבי
 חברה אותבינהו בצריפא
 דאורבני פ"י נתנם בבית
 המסוכך בעצי ערבה
 ונגנבו סבר רב יוסף
 למיפטרנהו משום דהויה
 שומר חנם וכו' איכא
 דאמרי אמר רב יוסף אע"ג
 דלענין גנבי נטירותא היא
 לענין גנבי נטירותא היא
 תחלתו בפשיעה וסופו
 באונס חייב וכן הלכה
 למעשה תחלתו בפשיעה
 וסופו באונס חייב. ההוא
 דאפקיד זוי גבי חברה
 אמר ליה הב לי זוזאי
 אמר ליה לא ידענא
 היכא איתחתינהו. אמר
 רבא כל לא ידענא
 פשיעותא היא וכן הלכה.
 ההוא דאפקיד זוי גבי
 חברה אשלתניהו וסופו
 לאימיה ואותבינהו
 בקרמליתא ואינגוב